

Datum van inontvangstneming : 18/11/2025

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-875/24 – 1

Zaak C-875/24 [Terpesira]ⁱ

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

18 december 2024

Verwijzende rechter:

Giudice di pace di Gaeta (Italië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

9 december 2024

Verzoekende partij:

BG

Verwerende partij:

Presidenza del Consiglio dei Ministri

Ministero della Giustizia

Ministero dell'Economia e delle Finanze

[omissis]

ITALIAANSE REPUBLIEK

UFFICIO DEL GIUDICE DI PACE DI GAETA (kantoor van de vrederechter
Gaeta)

[omissis]

[omissis]

ⁱ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

1. Identiteit van de verwijzende rechter

Giudice di pace [omissis] [naam van de rechter]

2. Identiteit van partijen in het hoofdgeding en hun vertegenwoordigers voor de verwijzende rechter

- Verzoekende partij: BG
- Vertegenwoordiger: [omissis]
- 1e Verwerende partij: Presidenza del Consiglio dei ministri (voorzitterschap van de raad van ministers)
- 2e Verwerende partij: Ministero della Giustizia (ministerie van Justitie)
- 3e Verwerende partij: Ministero dell'Economia e delle Finanze (ministerie van Economische Zaken en Financiën)
- Vertegenwoordiger van alle verwerende partijen: Juridische dienst van de Staat [omissis]

3. Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding en relevante feiten

- 1 Verzoekster heeft verzocht om veroordeling tot schadevergoeding wegens niet-omzetting door de Italiaanse Staat van artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, en clause 4 van de op 18 maart 1999 gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die als bijlage is gevoegd bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 met betrekking tot de raamovereenkomst EVV, UNICE en CEEP inzake arbeidsovereenkomsten voor onbepaalde tijd.
- 2 Verzoekster vordert met name vergoeding van de schade die zij heeft geleden door het niet uitbetalen van een vergoeding voor vakantie met behoud van loon, naast het niet betalen van de pensioenbijdragen en de bijdragen voor de verplichte verzekering tegen arbeidsongevallen en beroepsziekten.
- 3 De vordering strekt tot het geven van een beschikking waarbij de rechter de verwerende autoriteiten gelast het gevorderde bedrag te betalen wanneer, zoals in het onderhavige geval, uit de overgelegde stukken blijkt dat de vordering kan worden toegewezen, behoudens verzet van verweerders.

- 4 De Presidente del Consiglio dei ministri (voorzitter van de raad van ministers) is, samen met het Ministero della Giustizia en de Ministro dell'Economia e delle Finanze (de minister van Economische Zaken en Financiën), bevoegd om bij de Italiaanse regering te bevorderen dat goedkeuring wordt gegeven aan een wetsontwerp op grond waarvan het Italiaanse parlement een wet tot omzetting van deze richtlijn en deze kaderovereenkomst kan goedkeuren.
- 5 Deze wet is nooit vastgesteld, aangezien *Legge* (wet) nr. 234/2021 *decreto legislativo* (wetsbesluit; hierna: „dlgs.”) nr. 116/2017 heeft gewijzigd door te bepalen dat honoraire magistraten die, zoals verzoekster, op 15 augustus 2017 in functie waren, zich kunnen beroepen op bijzondere „beoordelingsprocedures”.
- 6 Uit het dossier blijkt dat verzoekster op dit moment gerechtelijke taken als openbaar aanklager verricht (met de kwalificatie van honorair adjunct-openbaar aanklager) bij de Procura della Repubblica di Latina (parket Latina) vanaf 8 april 2015 (vanaf 16 september 2011 en tot en met 8 april 2015 was zij bij de Procura della Repubblica di Cagliari (parket Cagliari) in dienst in dezelfde functie en hoedanigheid), zoals blijkt uit haar persoonlijke formulier dat afkomstig is van het intranet van de Consiglio superiore della magistratura (hoge raad voor de magistratuur).
- 7 [Omissis] [Lijst van door verzoekster overgelegde documenten waarover de verwijzende rechter al een standpunt heeft ingenomen]
- 8 Voor de uitoefening van haar functie als openbaar aanklager ontvangt verzoekster een dagvergoeding van 98,00 EUR bruto voor de eerste vijf werkuren en na het vijfde uur een extra vergoeding van 98,00 EUR.
- 9 In de loop van 2023 heeft verzoekster vergoedingen ontvangen die zijn vermeld in de documenten die „vereffenings- en betalingsformulieren” worden genoemd, waaruit blijkt dat het ambt van honorair magistraat zonder onderbreking is vervuld, voor een totaalbedrag van 44 866,40 EUR, zoals blijkt uit de fiscale „jaaropgave” van 2024 voor de inkomsten die het Ministero della Giustizia via het Ministero dell'Economia e delle Finanze in 2023 heeft betaald.
- 10 [Omissis] Verzoekster heeft in 2023 gedurende het gehele jaar en met name tijdens het vakantiereces (1 augustus 2023 tot en met 31 augustus 2023) geen vakantie met behoud van loon, met inbegrip van betaling van de pensioen- en socialezekerheidsbijdragen, genoten. Dit is in strijd met artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, en clause 4 van de op 18 maart 1999 gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die als bijlage is gevoegd bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 met betrekking tot de raamovereenkomst EVV, UNICE en CEEP inzake arbeidsovereenkomsten voor onbepaalde tijd, aangezien verzoekster gedurende het gehele jaar 2023 zonder onderbreking haar werkzaamheden heeft verricht.

- 11 De hoogte van de brutovergoeding voor gewone magistraten wordt wat betreft het onderdeel „salaris” bij wet vastgesteld op basis van de bij wet nr. 27 van 19 februari 1981 gevoegde tabel betreffende de gewone magistratuur, zoals vervangen door tabel A die is gevoegd bij wet nr. 111 van 30 juli 2007, naast de bijzondere aanvullende vergoeding als bedoeld in wet nr. 324 van 27 mei 1959, en daaropvolgende wijzigingen, en de bijzondere vergoeding (de rechterlijke vergoeding) bedoeld in artikel 3 van wet nr. 27 van 19 februari 1981.
- 12 Overeenkomstig artikel 24 van wet nr. 448 van 23 december 1998 moeten deze bedragen worden verhoogd met de percentages die zijn vastgesteld in de besluiten van de Presidente del Consiglio dei ministri voor elk tijdvak van drie jaar en, voor zover hier van belang, in het besluit van de Presidente del Consiglio dei ministri van 6 augustus 2021 [*omissis*], met name wat betreft het minimumbedrag voor gewone magistraten (HH03 klasse 0), dat wil zeggen ter hoogte van een maandbedrag in 2023 van 5 671,57 EUR bruto maandgrondslag, vermeerderd met het deel van de door de Staat als werkgever betaalde socialezekerheidsbijdragen (24,2 %) tot een totaalbedrag van 7 044,09 EUR.
- 13 Verzoekster vordert dat verweerders worden veroordeeld tot betaling van dit bedrag dat zij niet heeft ontvangen, aangezien zij in het jaar 2023 geen vakantie met behoud van loon heeft genoten tijdens het vakantiereces.
- 14 Zoals is geoordeeld in het arrest van 27 juni 2024 van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) [in zaak C-41/23, Peigli, EU:C:2024:554, punt 37], moeten artikel 7 van richtlijn 2003/88 en clause 4 van de raamovereenkomst aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan honoraire magistraten, in tegenstelling tot gewone magistraten, geen recht hebben op een vergoeding tijdens gerechtelijke vakanties (noch op een stelsel van sociale zekerheid en verplichte verzekering tegen arbeidsongevallen en beroepsziekten).
- 15 Gepreciseerd moet worden dat clause 4, punt 1, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd verbiedt dat werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd louter op grond van het feit dat zij werkzaamheden verrichten op basis van een overeenkomst voor bepaalde tijd, met betrekking tot de arbeidsvoorwaarden minder gunstig worden behandeld dan vergelijkbare werknemers in vaste dienst, tenzij het verschil in behandeling om objectieve redenen gerechtvaardigd is [arrest van 7 april 2022, Ministero della Giustizia e.a. (Status van de Italiaanse vrederechters), C-236/20, EU:C:2022:263, punt 32].
- 16 Ten eerste moet worden opgemerkt dat het Hof reeds heeft geoordeeld dat het begrip „werknemer met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd” als bedoeld in clause 2, punt 1, van de raamovereenkomst aldus moet worden uitgelegd dat het ook ziet op een honorair magistraat als verzoekster, die voor een beperkte periode is benoemd, die in het kader van haar ambt reële en daadwerkelijke prestaties verricht die niet louter marginaal en evenmin bijkomstig van aard zijn

en waarvoor zij vergoedingen met het karakter van een beloning ontvangt [arrest van 7 april 2022, Ministero della Giustizia e.a. (Status van de Italiaanse vrederechters), C-236/20, EU:C:2022:263, punt 30].

- 17 Uit de overgelegde stukken blijkt ontegenzegglijk, wat betreft de voor de verwijzende rechter aanhangige procedure, dat verzoekster als honorair adjunct-openbaar aanklager een „honorair” magistraat is die behoort tot de Italiaanse rechterlijke macht, die, zoals uit de overgelegde stukken blijkt, onder het begrip „werknemer met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd” in de zin van clause 2, punt 1, van de raamovereenkomst valt, aangezien zij sinds meer dan dertien jaar reële en daadwerkelijke prestaties verricht die niet louter marginaal en evenmin bijkomstig zijn en waarvoor zij vergoedingen met het karakter van een beloning ontvangt, aangezien verzoekster in 2023 86 terechtzittingen heeft gehouden en in totaal 44 866,40 EUR aan vergoedingen heeft ontvangen, zonder dat zij enige periode van vakantie met behoud van loon heeft genoten.
- 18 Ten tweede heeft het Hof met betrekking tot het begrip „arbeidsvoorwaarden” in de zin van clause 4 van deze raamovereenkomst al geoordeeld dat deze voorwaarden de voorwaarden omvatten met betrekking tot de betaling van een vergoeding tijdens de gerechtelijke vakanties, zoals die welke aan gewone magistraten worden toegekend, [en] dat de „arbeidsvoorwaarden” bedoeld in clause 4 van deze raamovereenkomst het recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon omvatten (zie in die zin arresten van het Hof van 7 april 2022, Ministero della Giustizia e.a. (Status van de Italiaanse vrederechters), C-236/20, EU:C:2022:263, punt 38, 27 juni 2024, Peigli, C-41/23, EU:C:2024:554, punt 43].
- 19 Volgens vaste rechtspraak van het Hof verlangt het non-discriminatiebeginsel, waarvan clause 4, punt 1, van de raamovereenkomst een bijzondere uitdrukking is, dat vergelijkbare situaties niet verschillend en verschillende situaties niet gelijk worden behandeld, tenzij een dergelijke behandeling objectief gerechtvaardigd is [arresten van 16 juli 2022, Governo della Repubblica italiana (Status van de Italiaanse vrederechters), C-658/18, EU:C:2022:572, punt 141, 27 juni 2024, Peigli, C-41/23, EU:C:2024:554, punt 44].
- 20 Om te beoordelen of verzoekster hetzelfde of soortgelijk werk in de zin van de raamovereenkomst verricht, moet overeenkomstig clause 3, punt 2, en clause 4, punt 1, van die raamovereenkomst worden onderzocht of deze persoon, gelet op een reeks van factoren, zoals de aard van het werk, de opleidingsvereisten en de arbeidsomstandigheden, kan worden geacht zich in een vergelijkbare situatie te bevinden [arresten van 16 juli 2022, Governo della Repubblica italiana (Status van de Italiaanse vrederechters), C-658/18, EU:C:2022:572, punt 143, 27 juni 2024, Peigli, C-41/23, EU:C:2024:554, punt 37].
- 21 In casu wordt het verschil in behandeling niet gerechtvaardigd door de verschillende juridische en financiële regelingen die op de betrokken magistraten van toepassing zijn, zoals de modaliteiten voor de benoeming van honoraire magistraten (door middel van openbare selectieprocedures op basis van

kwalificaties in plaats van een algemeen vergelijkend onderzoek op basis van examens), de in theorie tijdelijke duur van hun arbeidsverhouding (met vierjaarlijkse, te bevestigen ambtsperiodes), het soort zaken dat deze magistraten mogen behandelen (die voor de vrederechter en de alleensprekende rechter) en evenmin hun specifieke beloning (een of twee vergoedingen voor elke zitting in plaats van een veel hoger maandsalaris).

- 22 Uit de overgelegde documenten blijkt daarentegen dat honorair magistraten en gewone magistraten dezelfde taken en verantwoordelijkheden hebben en aan dezelfde controles worden onderworpen, zoals blijkt uit het geheel van de in de inleiding vermelde regels.
- 23 Het staat bovendien vast dat honorair magistraten een rechterlijke functie uitoefenen, zoals blijkt uit de processen-verbaal van de terechtzittingen waaraan verzoekster heeft deelgenomen en uit processtukken als requisitoiren, controlehandtekeningen en oproepingen om voor de vrederechter of de rechtbank te verschijnen.
- 24 Al deze taken kunnen ook worden uitgeoefend door een gewone magistraat die bij het openbaar ministerie is aangesteld (adjunct-openbaar aanklager, hulp-openbaar aanklager of de openbaar aanklager zelf, zoals bepaald in artikel 72 van *regio decreto* (koninklijk besluit) nr. 12/1941).
- 25 Na beoordeling van de feiten en de overlegde documenten blijkt dat verzoekster een honorair magistraat is die zich bevindt in een situatie die vergelijkbaar is aan die van gewone magistraten (zie in die zin arresten van 16 juli 2020, *Governo della Repubblica italiana* (Status van de Italiaanse vrederechters), C-658/18, EU:C:2020:572, punt 148 en aldaar aangehaalde rechtspraak, 27 juni 2024, *Peigli*, C-41/23, EU:C:2024:554, punt 48].
- 26 Het verschil in behandeling tussen verzoekster als honorair magistraat en gewone magistraten is gelegen in het feit dat zij, ten opzichte van gewone magistraten die een functie uitoefenen die vergelijkbaar is met die van verzoekster, tijdens het gerechtelijke vakantiereces geen enkele vergoeding heeft ontvangen. Om in 2023 in aanmerking te komen voor een vergoeding heeft zij immers haar rechterlijke functie ook moeten uitoefenen in die periode van het gerechtelijke vakantiereces, aangezien zij geen enkele vergoeding zou hebben ontvangen, indien zij haar rechterlijke functie en haar beroepsactiviteit als openbaar aanklager niet had uitgeoefend.
- 27 De overgelegde stukken tonen in wezen aan dat verzoekster geen aanspraak heeft kunnen maken op een periode van vakantie met behoud van loon en de daaraan verbonden voordelen op het gebied van sociale zekerheid en sociale bescherming die verband houden met de betaling van bijdragen, voor de periode van het gerechtelijke vakantiereces in 2023, terwijl zij, indien zij een gewone magistraat was geweest, vakantie met behoud van loon zou hebben genoten.

- 28 In de ingeleide procedure tonen de overgelegde documenten niet alleen aan dat verzoekster zich in een situatie bevindt die vergelijkbaar is met die van gewone magistraten, maar ook dat er geen objectieve redenen zijn die dit verschil in behandeling rechtvaardigen.
- 29 In dit verband moet volgens vaste rechtspraak van het Hof de vastgestelde ongelijke behandeling worden gerechtvaardigd door precieze en concrete gegevens die kenmerkend zijn voor de betreffende arbeidsvoorwaarde, in de bijzondere context waarin deze voorwaarde is gesteld en op basis van objectieve en transparante criteria, zodat kan worden nagegaan of deze ongelijkheid voorziet in een werkelijke behoefte, geschikt is om de nagestreefde doelstelling te bereiken en daartoe noodzakelijk is.
- 30 Uit de rechtspraak van het Hof volgt echter dat de door de Italiaanse wetgever nagestreefde doelstellingen, namelijk dat rekening moet worden gehouden met de verschillen in beroepsuitoefening tussen een honorair magistraat en een gewone magistraat, niet kunnen worden beschouwd als een „objectieve reden” in de zin van clause 4, punten 1 en/of 4, van de raamovereenkomst, aangezien zij niet voorzien in een werkelijke behoefte, niet geschikt zijn om de nagestreefde doelstelling te bereiken en daartoe niet noodzakelijk lijken.
- 31 Het Hof heeft al geoordeeld dat de verschillen tussen de aanwervingsprocedures voor honorair magistraten en gewone magistraten, en met name het bijzondere belang dat in het nationale recht, en meer in het bijzonder in artikel 106, lid 1, van de Costituzione (grondwet), wordt toegekend aan vergelijkende onderzoeken die specifiek zijn ingesteld voor de aanwerving van gewone magistraten, lijken te wijzen op een bijzondere aard van de taken waarvoor laatstgenoemden verantwoordelijk zijn en op een verschil in het voor de uitvoering van die taken vereiste kwalificatieniveau [zie naar analogie arresten van 7 april 2022, Ministero della Giustizia e.a. (Status van de Italiaanse vrederechters), C-236/20, EU:C:2022:263, punten 45 en 46, en 27 juni 2024, Peigli, C-41/23, EU:C:2024:554, punt 52].
- 32 In deze omstandigheden maakt een vergelijkend toelatingsexamen dat speciaal voor gewone magistraten is opgezet met het oog op de toegang tot de rechterlijke macht, welke procedure niet van toepassing is voor de aanstelling van honoraire magistraten, het mogelijk om uit te sluiten dat aan laatstgenoemden integraal de rechten worden toegekend die aan gewone magistraten toekomen [zie naar analogie arrest van 7 april 2022, Ministero della Giustizia e.d. (Status van de Italiaanse vrederechters), C-236/20, EU:C:2022:263, punt 47].
- 33 Ook al kunnen bepaalde verschillen in behandeling weliswaar gerechtvaardigd zijn door verschillen in de vereiste bekwaamheden en de aard van de taken waarvoor gewone magistraten verantwoordelijk zijn, het uitsluiten van honoraire magistraten van enig recht op vakantie en van elke vorm van sociale zekerheid en sociale bescherming kan in het licht van clause 4 van de raamovereenkomst niet worden aanvaard [zie naar analogie arresten van 7 april 2022, Ministero della

Giustizia e.a. (Status van de Italiaanse vrederechters), C-236/20, EU:C:2022:263, punt 53, 27 juni 2024, Peigli, C-41/23, EU:C:2024:554, punt 54].

- 34 Artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88 bepaalt met betrekking tot het recht op vakantie met name dat „de lidstaten [...] de nodige maatregelen [treffen] opdat aan alle werknemers jaarlijks een vakantie met behoud van loon van ten minste vier weken wordt toegekend [...]”.
- 35 Bovendien volgt uit de bewoordingen van richtlijn 2003/88 en uit de rechtspraak van het Hof dat, hoewel het aan de lidstaten staat om de voorwaarden voor de uitoefening en de tenuitvoerlegging van het recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon vast te leggen, zij het ontstaan zelf van dit rechtstreeks uit deze richtlijn voortvloeiende recht niet van enigerlei voorwaarde afhankelijk mogen stellen [arresten van 7 april 2022, Ministero della Giustizia e.a. (Status van de Italiaanse vrederechters), C-236/20, EU:C:2022:263, punt 50 en aldaar aangehaalde rechtspraak, 27 juni 2024, Peigli, C-41/23, EU:C:2024:554, punt 56].
- 36 Wat betreft de vordering van verzoekster staat overeenkomstig clause 4, punt 2, van de raamovereenkomst op grond van de overlegde stukken vast dat zij in 2023 geen vergoeding voor vakantie met behoud van loon heeft ontvangen, aangezien de vergoedingen die in augustus tijdens het vakantiereces zijn betaald betrekking hebben op haar deelname aan terechtzittingen waarin de bevestiging van de aanhouding van een verdachte en de rechtstreekse berechting die daarmee verband houdt aan de orde zijn, en haar aanwezigheid op kantoor voor het opstellen van de processtukken waartoe zij is gemachtigd, dat wil zeggen het ononderbroken verrichten van gerechtelijke diensten.
- 37 In deze omstandigheden blijkt uit bovengenoemde bepalingen en de overgelegde stukken niet dat het in punt 49 van het arrest van het Hof van 27 juni 2024 genoemde verschil in behandeling voorziet in een werkelijke behoefte, geschikt is om de nagestreefde doelstelling te bereiken en daartoe noodzakelijk is.
- 38 Hieruit volgt dat sprake is van een duidelijke schending van artikel 7 van richtlijn 2003/88 en clause 4 van de raamovereenkomst, die aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan honoraire magistraten die zich in een vergelijkbare situatie bevinden, in tegenstelling tot gewone magistraten, geen recht hebben op een vergoeding tijdens gerechtelijke vakanties en op sociale zekerheid en sociale bescherming.
- 39 Hieruit volgt dat op grond van de overgelegde documenten is aangetoond dat verzoekster als gevolg van het niet omzetten van die bepalingen van Unierecht schade heeft geleden die gelijk is aan het wettelijk vastgestelde bedrag voor beloning tijdens de vakantieperiode dat zij niet heeft ontvangen, aangezien zij gedurende de gehele maand augustus heeft gewerkt en zij geen vakantie met behoud van loon heeft kunnen genieten.
- 40 Op 27 mei 2024 heeft verzoekster echter haar verzoek om deelname aan de bij besluit van de ministro della Giustizia (minister van Justitie) van 15 mei 2024

georganiseerde beoordelingsprocedure ingediend en op 24 oktober 2024 met succes de bekwaamheidstest afgelegd, zoals blijkt uit het proces-verbaal van de beoordelingscommissie, met als gevolg dat haar honoraire dienstbetrekking tot de leeftijd van zeventig jaar is „geconsolideerd”. Overeenkomstig artikel 1, lid 629, van *legge* (wet) nr. 234 van 30 december 2021, dat artikel 29 van dlgs. nr. 116 van 13 juli 2017 volledig heeft vervangen, wordt hierdoor echter voldaan aan de voorwaarden voor verplichte afstand van het recht dat zij in haar verzoek om een betalingsbevel wenst te laten gelden.

- 41 Hieruit volgt dat het verzoek om een bevel tot betaling van het bovengenoemde bedrag moet worden afgewezen omdat van rechtswege afstand wordt gedaan van het recht dat verzoekster in het kader van de onderhavige procedure wil doen gelden, aangezien volgens lid 5 van genoemd artikel 29 „[d]oor indiening van het verzoek tot deelname aan de in lid 3 bedoelde beoordelingsprocedures wordt afgezien van alle verdere rechten van welke aard dan ook die voortvloeien uit de eerdere arbeidsverhouding als honorair magistraat, met uitzondering van het recht op de in lid 2 bedoelde vergoeding indien er geen bevestiging plaatsvindt”.

4. Relevante bepalingen van nationaal recht en Unierecht

Voor de onderhavige zaak zijn de volgende bepalingen van nationaal recht van belang:

- Artikel 117 van de grondwet van de Italiaanse Republiek:

„De wetgevende macht wordt door de staat en de regio’s uitgeoefend met inachtneming van de grondwet en de beperkingen die voortvloeien uit de rechtsorde van de Unie en internationale verplichtingen.”

- Artikel 2043 van de codice civile (burgerlijk wetboek) (Schadevergoeding wegens onrechtmatige daad):

„Elk opzettelijk of nalatig handelen waardoor anderen onrechtvaardige schade wordt berokkend, verplicht degene die de handeling heeft begaan tot vergoeding van de schade.”

- Artikel 633 van de codice di procedura civile (wetboek van burgerlijke rechtsvordering) (Ontvankelijkheidsvoorwaarden):

„1. Op verzoek van de schuldeiser die een geldsom of afgifte van een bepaalde hoeveelheid vervangbare goederen vordert, of van een persoon die recht heeft op afgifte van een bepaald roerend goed, vaardigt de bevoegde rechter een bevel tot betaling of tot afgifte uit:

- 1) indien ter ondersteuning van de vordering schriftelijk bewijs wordt overgelegd;

2) indien de schuldvordering betrekking heeft op honoraria voor gerechtelijke of buitengerechtelijke diensten of op vergoeding van kosten verricht door advocaten, procesvertegenwoordigers, griffiers, gerechtsdeurwaarders of enige andere persoon die zijn werkzaamheden tijdens een proces heeft verricht;

3) indien de vordering betrekking heeft op honoraria, rechten of terugbetalingen die aan notarissen verschuldigd zijn krachtens hun beroepswet of aan andere beoefenaren van een vrij beroep of kunstvorm waarvoor een wettelijk goedgekeurd tarief geldt.

2 (...).”

- *Art. 29 del decreto legislativo 13 luglio 2017, n. 116, come modificato dall’art. 1 comma 629 della legge 30 dicembre 2021, n. 234 (Contingente ad esaurimento dei magistrati onorari in servizio)* (Artikel 29 van wetsbesluit nr. 116 van 13 juli 2017, zoals gewijzigd bij artikel 1, lid 629 van wet nr. 234 van 30 december 2021) (Honoraire magistraten in functie die behoren tot de groep die gaat verdwijnen)

„1. De aanstelling van honoraire magistraten die op de datum van de inwerkingtreding van dit wetsbesluit reeds in dienst zijn, kan op verzoek worden bevestigd tot de leeftijd van 70 jaar is bereikt.

2. Honoraire magistraten die op de datum van de inwerkingtreding van dit besluit reeds in dienst zijn en wier aanstelling niet wordt bevestigd – zowel in het geval dat geen verzoek is ingediend als in het geval dat de in lid 3 bedoelde beoordelingsprocedure niet met goed gevolg is doorlopen – hebben, onverminderd hun recht om te weigeren, recht op een vergoeding van respectievelijk 2 500 EUR, vóór belasting, voor elk dienstjaar waarin zij ten minste 80 dagen aan terechtzittingen hebben deelgenomen, en 1 500 EUR, vóór belasting, voor elk dienstjaar waarin zij minder dan 80 dagen aan terechtzittingen hebben deelgenomen, en hoe dan ook niet meer dan 50 000 EUR per persoon, vóór belasting. Voor de berekening van de voor de voorafgaande periode verschuldigde beloning wordt een dienstverband van meer dan 6 maanden gelijkgesteld met een jaar. De ontvangst van de vergoeding houdt in dat wordt afgezien van alle verdere rechten van welke aard dan ook die voortvloeien uit de beëindiging van de functie van honorair magistraat.

3. Met het oog op de in lid 1 bedoelde bevestiging organiseert de hoge raad voor de magistratuur bij besluit drie afzonderlijke beoordelingsprocedures, die jaarlijks zullen plaatsvinden in de driejarige periode 2022-2024. Zij betreffen de honoraire magistraten die op de datum van de inwerkingtreding van dit besluit respectievelijk:

- a) meer dan 16 jaar in dienst zijn;

- b) tussen 12 en 16 jaar in dienst zijn;
- a) minder dan 12 jaar in dienst zijn.

4. De beoordelingsprocedures als bedoeld in lid 3 bestaan uit een mondeling examen van ten hoogste een half uur over een praktijkgeval dat betrekking heeft op hetzij materieel burgerlijk recht en burgerlijk procesrecht, hetzij op materieel strafrecht en strafprocesrecht, afhankelijk van de sector waarin de kandidaten uitsluitend of in ieder geval voornamelijk hun functie op honoraire basis hebben uitgeoefend. De beoordelingsprocedures vinden plaats per arrondissement. De beoordelingscommissie bestaat uit de voorzitter van het gerecht in eerste aanleg of een van zijn vervangers, een magistraat die ten minste de tweede professionaliteitsbeoordeling die door de raad voor de rechterlijke macht is vastgesteld met goed gevolg heeft doorlopen en een advocaat die is ingeschreven op het speciale tableau van advocaten voor de hogere rechterlijke instanties dat door de raad van de orde is vastgesteld. [omissis]
[Gedetailleerde organisatorische bepalingen die niet relevant zijn voor de prejudiciële verwijzing]

5. Door indiening van het verzoek tot deelname aan de in lid 3 bedoelde beoordelingsprocedures wordt afgezien van alle verdere rechten van welke aard ook die voortvloeien uit de eerdere arbeidsverhouding als honorair magistraat, met uitzondering van het recht op de in lid 2 bedoelde vergoeding indien er geen bevestiging plaatsvindt.

6. Honoraire magistraten wier aanstelling is bevestigd, kunnen er binnen een maand na de mededeling van de uitkomst van de beoordelingsprocedure als bedoeld in lid 3 toe besluiten hun ambt uitsluitend op honoraire basis uit te oefenen. In dat geval wordt aan de honoraire magistraten wier aanstelling is bevestigd een vergoeding uitbetaald die wordt berekend op basis van het salaris en de dertiende maand die op 31 december 2021 verschuldigd zijn aan het gerechtelijk administratief personeel van Groep III, salarisschaal F3, F2 en F1, op basis van respectievelijk het aantal vervulde dienstjaren als bedoeld in lid 2, op grond van de nationale collectieve arbeidsovereenkomst voor het personeel van de sector of centrale functies, met uitsluiting van de verhogingen die voor deze functies zijn vastgesteld in de nationale collectieve arbeidsovereenkomsten na de driejarige periode 2019-2021. Bovendien wordt een rechterlijke vergoeding uitbetaald die twee keer zo hoog is als de administratieve vergoeding die in de voorafgaande periode verschuldigd is aan het gerechtelijk administratief personeel en zijn de aan overuren verbonden bijkomende salarisbestanddelen en die welke worden betaald uit de middelen van het gedecentraliseerde fonds, niet verschuldigd. De in dit lid bedoelde financiële regeling mag niet worden gecombineerd met inkomsten uit pensioen en in loondienst verrichte werkzaamheden of inkomsten als zelfstandige. De bepalingen van artikel 1, lid 3, van dit wetsbesluit zijn niet van toepassing op honoraire magistraten wier

aanstelling is bevestigd die ervoor kiezen hun ambt uitsluitend op honoraire basis uit te oefenen, en artikel 16 van de rechterlijke organisatie, bedoeld in koninklijk besluit nr. 12 van 30 januari 1941, is van toepassing.

7 Aan honoraire magistraten wier aanstelling is bevestigd die niet kiezen voor de optie bedoeld in lid 6, wordt een vergoeding uitbetaald die wordt berekend op basis van het salaris en de dertiende maand die op 31 december 2021 verschuldigd zijn aan het gerechtelijk administratief personeel van Groep III, salarisschalen F3, F2 en F1, op basis van respectievelijk het aantal vervulde dienstjaren als bedoeld in lid 2, op grond van de nationale collectieve arbeidsovereenkomst bedoeld in lid 6, met uitsluiting van de verhogingen die voor deze functies zijn vastgesteld in de nationale collectieve arbeidsovereenkomsten na de driejarige periode 2019-2021. Bovendien wordt een rechterlijke vergoeding uitbetaald die twee keer zo hoog is als de administratieve vergoeding die in de voorafgaande periode verschuldigd is aan het gerechtelijk administratief personeel en zijn de aan overuren verbonden bijkomende salarisbestanddelen en die welke worden betaald uit de middelen van het gedecentraliseerde fonds, niet verschuldigd. De bepalingen als bedoeld in artikel 1, lid 3, van dit wetsbesluit zijn uitsluitend van overeenkomstige toepassing op de vervulling van het ambt om de gelijktijdige uitoefening van ander werk of andere beroepsactiviteiten te waarborgen.

8. Aan honoraire magistraten wordt voor iedere terechtzitting die langer dan zes uur duurt, zoals moet blijken uit een specifieke verklaring van de leidinggevende van het gerecht, de maaltijdbon toegekend waarop het administratieve personeel van de rechterlijke macht recht heeft.

9. Honoraire magistraten die op de datum van inwerkingtreding van dit besluit in functie zijn, bekleden die functie niet langer indien zij geen verzoek tot deelname aan de in lid 3 bedoelde beoordelingsprocedure indienen.”

Voor de onderhavige zaak zijn de volgende bepalingen van Unierecht van belang:

- Artikel 4 van het Verdrag betreffende de Europese Unie:

„1. Overeenkomstig artikel 5 behoren bevoegdheden die in de Verdragen niet aan de Unie zijn toegedeeld, toe aan de lidstaten.

2. De Unie eerbiedigt de gelijkheid van de lidstaten voor de Verdragen, alsmede hun nationale identiteit die besloten ligt in hun politieke en constitutionele basisstructuren, waaronder die voor regionaal en lokaal zelfbestuur. Zij eerbiedigt de essentiële staatsfuncties, met name de verdediging van de territoriale integriteit van de staat, de handhaving van de openbare orde en de bescherming van de nationale veiligheid. Met name de

ationale veiligheid blijft de uitsluitende verantwoordelijkheid van elke lidstaat.

3. Krachtens het beginsel van loyale samenwerking respecteren de Unie en de lidstaten elkaar en steunen zij elkaar bij de vervulling van de taken die uit de Verdragen voortvloeien.

De lidstaten treffen alle algemene en bijzondere maatregelen die geschikt zijn om de nakoming van de uit de Verdragen of uit de handelingen van de instellingen van de Unie voortvloeiende verplichtingen te verzekeren.

De lidstaten vergemakkelijken de vervulling van de taak van de Unie en onthouden zich van alle maatregelen die de verwezenlijking van de doelstellingen van de Unie in gevaar kunnen brengen.”

- Artikel 17 van Handvest van de grondrechten van de Europese Unie:

„(Recht op eigendom)

1. Eenieder heeft het recht de goederen die hij rechtmatig heeft verkregen, in eigendom te bezitten, te gebruiken, erover te beschikken en te vermaken. Niemand mag zijn eigendom worden ontnomen, behalve in het algemeen belang, in de gevallen en onder de voorwaarden waarin de wet voorziet en mits het verlies tijdig op billijke wijze wordt vergoed. Het gebruik van de goederen kan bij wet worden geregeld, voor zover het algemeen belang dit vereist.

2. Intellectuele eigendom is beschermd.”

- Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (Recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht):

„Eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden zijn geschonden, heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte, met inachtneming van de in dit artikel gestelde voorwaarden.

Eenieder heeft recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld. Eenieder heeft de mogelijkheid zich te laten adviseren, verdedigen en vertegenwoordigen.

Rechtsbijstand wordt verleend aan diegenen die niet over toereikende financiële middelen beschikken, voor zover die bijstand noodzakelijk is om de daadwerkelijke toegang tot de rechter te waarborgen.”

- Artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd:

„(Jaarlijkse vakantie)

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen opdat aan alle werknemers jaarlijks een vakantie met behoud van loon van ten minste vier weken wordt toegekend, overeenkomstig de in de nationale wetten en/of gebruiken geldende voorwaarden voor het recht op en de toekenning van een dergelijke vakantie.

2. De minimumperiode van de jaarlijkse vakantie met behoud van loon kan niet door een financiële vergoeding worden vervangen, behalve in geval van beëindiging van het dienstverband.”

- Clausule 4 van de raamovereenkomst van het EVV, de Unice en het CEEP inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, gesloten op 18 maart 1999, die als bijlage is gevoegd bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999:

„1. Met betrekking tot de arbeidsvoorwaarden worden werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd louter op grond van het feit dat zij voor bepaalde tijd werken, niet minder gunstig behandeld dan vergelijkbare werknemers in vaste dienst, tenzij het verschil in behandeling om objectieve redenen gerechtvaardigd is.

2. Wanneer zulks passend is, wordt het „pro rata temporis”-beginsel toegepast.

3. De wijze waarop deze clausule wordt toegepast, wordt door de lidstaten – na raadpleging van de sociale partners – en/of de sociale partners bepaald met inachtneming van de Europese wetgeving en de nationale wetgeving, collectieve arbeidsovereenkomsten en gebruiken.

4. Vaststelling van de anciënniteit met betrekking tot bepaalde arbeidsvoorwaarden geschiedt voor werknemers met arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd aan de hand van dezelfde criteria als voor werknemers in vaste dienst, behalve wanneer verschillende periodes van anciënniteit op basis van objectieve gronden gerechtvaardigd zijn.”

5. Redenen voor de verwijzende rechter om te twijfelen over uitlegging van het Unierecht

1. Gelet op hetgeen uit de stukken blijkt, is de vraag in hoeverre het verschil in behandeling tussen de twee groepen (honnaire magistraten als werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd en

gewone magistraten als vergelijkbare werknemers in vaste dienst) gerechtvaardigd is. Het non-discriminatiebeginsel vereist immers niet alleen dat vergelijkbare situaties niet verschillend en verschillende situaties niet gelijk worden behandeld, tenzij een dergelijke behandeling objectief gerechtvaardigd is, aangezien een verschil in behandeling evenredig moet zijn aan het met de betrokken behandeling nagestreefde doel. In die zin heeft het Hof al geoordeeld dat het uitsluiten van honoraire magistraten van enig recht op vakantie met behoud van loon en iedere vorm van sociale bescherming en sociale zekerheid niet aanvaardbaar is, zonder te eisen dat dergelijke rechten in dezelfde mate worden toegekend aan honoraire magistraten [arrest van 7 april 2022, Ministero della Giustizia e.a. (Status van de Italiaanse vrederechters), (C-236/20, EU:C:2022:263, punt 53)].

2. Artikel 17 van het Handvest, waarin het recht op eigendom is neergelegd, en artikel 47, voor zover in lid 1 het recht op een doeltreffende voorziening in rechte wordt beschermd, zijn in beginsel relevant, aangezien de Italiaanse wettelijke regeling inzake de afstand van de betrokken rechten gevolgen kan hebben voor al bestaande rechten en de toepassing ervan.
3. Het is echter onduidelijk of artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG, clause 4, punt 1, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd en het doeltreffendheidsbeginsel zich verzetten tegen het afzien van bepaalde rechten zoals dat in het Italiaanse recht is vastgesteld voor honorair magistraten, op grond van een ongerechtvaardigde minder gunstige behandeling dan gewone magistraten in geval van een verzoek om deel te nemen aan een beoordelingsprocedure met het oog op een dienstbetrekking voor onbepaalde tijd.
4. In de onderhavige procedure laat verzoekster bepaalde rechten gelden, aangezien zij als honorair openbaar aanklager voor bepaalde tijd in 2023 geen vakantie met behoud van loon heeft ontvangen en de daarbij behorende pensioen- en socialezekerheidsbijdragen niet zijn betaald, in tegenstelling tot hetgeen het geval is voor een gewone magistraat die het ambt van openbaar aanklager uitoefent. Dit levert volgens haar discriminatie op die in strijd is met artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG en clause 4, punt 1, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd.
5. Krachtens artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG heeft elke werknemer recht op een vakantie met behoud van loon van ten minste vier weken per jaar en wordt de jaarlijkse vakantie niet vervangen door een financiële vergoeding, behalve in geval van beëindiging van het dienstverband.

6. Volgens clause 4, lid 1, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd mogen werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd met betrekking tot arbeidsvoorwaarden niet minder gunstig worden behandeld dan vergelijkbare werknemers in vaste dienst louter op grond van het feit dat zij voor bepaalde tijd werken, tenzij het verschil in behandeling om objectieve redenen gerechtvaardigd is.
7. De in de punten 5 en 6 aangehaalde bepalingen zijn rechtstreeks toepasselijk en kunnen dus worden tegengeworpen aan de lidstaat (in casu verweerders) als werkgever [arrest van 15 april 2008, Impact, (C-268/06, EU:C:2008:223, punten 60-68)].
8. Zij omvatten arbeidsvoorwaarden, met inbegrip van beloning (ook al worden zij anders aangeduid, namelijk als vergoeding) en pensioenbijdragen die afhankelijk zijn van de arbeidsverhouding [arrest van 15 april 2008, Impact (C-268/06, EU:C:2008:223, punt 134)].
9. Wanneer werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd zonder objectieve reden volledig worden uitgesloten van het recht op vakantie met behoud van loon of minder gunstig worden behandeld dan vergelijkbare werknemers in vaste dienst wat betreft de regeling van sociale zekerheid en sociale bescherming, kunnen artikel 7 van richtlijn 2003/88/CE en clause 4, punt 1, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd om die reden als grondslag dienen voor een vordering tot toekenning aan een werknemer met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd van bepaalde bestanddelen van de beloning die naar nationale recht zijn voorbehouden aan werknemers met een overeenkomst voor onbepaalde tijd [arresten van 13 september 2007, Del Cerro Alonso (C-307/05, EU:C:2007:509, punten 47 en 48), en 22 december 2010, [REDACTED] (gevoegde zaken C-444/09 en C-456/09, EU:C:2010:819, punt 50)].
10. De honoraire magistraten die het ambt van openbaar aanklager uitoefenen, kunnen een dergelijk recht geldend maken op grond van deze bepalingen en het nationale recht, maar ook al doen die vorderingen zich voor, er bestaan beperkingen op de tenuitvoerlegging ervan in rechte, namelijk artikel 29 dat de uitvoering ervan onmogelijk maakt.
11. Hoewel het Unierecht geen bepalingen bevat over de uitvoering van deze vorderingen, zodat de lidstaten dienaangaande een zekere beslissingsautonomie genieten, moeten de beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid worden toegepast, zodat de wettelijke regelingen van de lidstaten, in het onderhavige geval die van

Italië, de uitoefening van de door de rechtsorde van de Unie verleende rechten in de praktijk niet onmogelijk of uiterst moeilijk mogen maken (doeltreffendheidsbeginsel) [arresten van 16 december 1976, Rewe-Zentralfinanz en Rewe-Zentral, (33/76, EU:C:1976:188, punt 5), en 15 april 2008, Impact, (C-268/06, EU:C:2008:223, punten 44 en 46)].

12. Artikel 29, lid 5, van dlgs. nr. 116 maakt de uitoefening van een eventueel recht in de zin van artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG en clause 4, punt 1, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd niet volledig onmogelijk, aangezien de bepalingen inzake afstand in artikel 29, lid 5, of artikel 29, lid 2, derde volzin, niet in de weg staan aan een vordering die andere rechten in de zin van artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG en clause 4, punt 1, geldend maakt, wanneer de betrokkenen geen verzoek tot deelname aan de beoordelingsprocedure indienen en de forfaitaire vergoeding in de zin van artikel 29, lid 2, eerste volzin, niet aanvaarden bij de beëindiging van de honoraire werkzaamheden.
13. Wanneer honorair magistraten niet deelnemen aan de beoordelingsprocedure en zich beperken tot het aanvaarden van de forfaitaire vergoeding in de zin van artikel 29, lid 2, eerste volzin, van dlgs. nr. 116, lijkt de in de derde volzin opgenomen bepaling inzake afstand evenmin problematisch, aangezien in dat geval de betrokkenen, die jurist van beroep zijn, vrijwillig afzien van eventueel ruimere rechten.
14. Volgens de nationale gegevens zijn bijna alle honorair magistraten die aan de beoordelingsprocedure hebben deelgenomen, waaronder verzoekster, in hun functie bevestigd.
15. Zij heeft daarom geen forfaitaire vergoeding op grond van artikel 29, lid 2, eerste volzin, van dlgs. nr. 116 ontvangen en bijgevolg heeft zij, door deel te nemen aan de beoordelingsprocedure overeenkomstig artikel 29, lid 5, in wezen volledig afgezien van alle andere rechten die voortvloeien uit de eerdere honoraire werkzaamheden.
16. De uitlegging waarover de verwijzende rechter twijfelt betreft de vraag of deze gedwongen afstand van rechten op grond van het Unierecht, met name op grond van artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG en clause 4 van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, verenigbaar is met het doeltreffendheidsbeginsel, ofschoon bevestigde kandidaten, zoals verzoekster, geen passende vergoeding ontvangen.
17. De kandidaten die in de uitoefening van hun ambt zijn bevestigd, en in casu verzoekster, genieten inderdaad aanzienlijke voordelen, aangezien zij hun werkzaamheden in de toekomst tegen een vast salaris kunnen

voortzetten, inzonderheid tot de leeftijd van 70 jaar, dat wil zeggen in feite voor onbepaalde tijd, maar deze arbeidsvoorwaarden vormen slechts de tegenprestatie voor hun toekomstige werkzaamheden bij de rechterlijke macht.

18. In de totstandkomingsgeschiedenis van de Italiaanse wetgeving en de verklaringen van verweerders in soortgelijke zaken wordt betoogd dat een passende vergoeding erin bestaat dat de nieuw benoemde honoraire magistraten niet profiteren van de arbeidsvoorwaarden die van toepassing zijn op bevestigde kandidaten, voor wie de bevestiging in hun functie tot leeftijd van 70 jaar de vergoeding vormt voor de werkzaamheden die zij eerder zonder arbeidszekerheid hebben verricht.
19. Volgens de documenten van de onderhavige procedure maakt verzoekster daarentegen aannemelijk dat de toekomstige beloning geen passende vergoeding vormt, met name wat betreft het niet betalen van vakantie met behoud van loon voor het jaar 2023 en de daaruit voortvloeiende regeling op het gebied van sociale zekerheid en sociale bescherming, aangezien zij voor de resterende periode van deze werkzaamheden geen vergoeding ontvangt voor de eerdere vakantie die zij niet heeft genoten en geen recht heeft op een ouderdomspensioen, zodat er geen enkele vergoeding meer is voor de in het verleden geleden nadelen.
20. De verwijzende rechter merkt op dat vaststaat dat de arbeidsvoorwaarden van de bevestigde kandidaten, waaronder verzoekster, in de uitoefening van hun functie geen passende vergoeding bevatten voor de verplichte afstand van alle andere op het Unierecht gebaseerde rechten die voortvloeien uit hun vroegere werkzaamheden.
21. De twijfel omtrent de uitlegging van het feit dat van de eerdere aanspraken automatisch wordt afgezien, doet zich ook voor wanneer de rechtspraak inzake het recht op schadevergoeding wegens schending van clause 5 van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd wordt onderzocht.
22. Volgens clause 5 van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd moeten de lidstaten maatregelen invoeren om misbruik als gevolg van het gebruik van opeenvolgende arbeidsverhoudingen voor bepaalde tijd te voorkomen.
23. In geval van dergelijk misbruik moeten zij derhalve maatregelen vaststellen die niet alleen evenredig moeten zijn, maar ook voldoende doeltreffend en afschrikkend om ervoor te zorgen dat de krachtens de raamovereenkomst vastgestelde normen hun volle uitwerking krijgen

[arresten van 4 juli 2006, ■■■■■ a. (C-212/04, EU:C:2006:443, punt 94); 23 april 2009, ■■■■■ ■■■■■ a. (gevoegde zaken C-378/07-380/07, EU:C:2009:250, punt 158); 26 november 2014, ■■■■■ a. (gevoegde zaken C-22/13, C-61/13-63/13 en C-418/13, EU:C:2014:2401, punt 77), en 7 april 2022, Ministero della Giustizia e.a. (Status van de Italiaanse vrederechters) (C-236/20, EU:C:2022:263, punt 61)].

24. Het Hof heeft in dit verband met betrekking tot de onderwijssector opgemerkt dat na de bij wet voorziene omzetting van een arbeidsverhouding voor bepaalde tijd in een arbeidsverhouding voor onbepaalde tijd geen extra sanctie nodig is voor misbruik van arbeidsverhoudingen voor bepaalde tijd [arrest van 8 mei 2019, Rossato en Conservatorio di Musica F.A. Bonporti (C-494/17, EU:C:2019:387, punten 36, 37 en 40)].
25. In een dergelijk geval is het met name niet nodig om de belanghebbenden een aanvullende geldelijke vergoeding toe te kennen [arrest van 8 mei 2019, Rossato en Conservatorio di Musica F.A. Bonporti (C-494/17, EU:C:2019:387, punten 41-43)].
26. Deze rechtspraak kan niet op het onderhavige geval worden toegepast, aangezien de rechten die ontleend zijn aan artikel 7 van richtlijn 2003/78/CE en clause 4, punt 1, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, immers een totaal andere aard hebben dan de in clause 5 bedoelde rechten op schadevergoeding.
27. De rechten van artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG zijn gebaseerd op de dwingende verplichting om voor elk dienstjaar vakantie met behoud van loon toe te kennen, zonder dat onderscheid mag worden gemaakt tussen werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd en werknemers in vaste dienst.
28. De aan clause 4, lid 1, van de raamovereenkomst ontleende rechten berusten op een discriminatieverbod en worden daarom wat betreft hun omvang concreet bepaald door een vergelijking tussen een benadeelde en een bevoordeelde groep.
29. Beide rechten waarop de vordering is gebaseerd, waren niet aan de orde in de aangehaalde rechtspraak met betrekking tot de onderwijssector.
30. Zowel artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG als clause 4, punt 1, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd kunnen ook rechtstreeks worden toegepast [arrest van 15 april 2008, Impact (C-268/06, EU:C:2008:223, punten 60-68)], terwijl dit niet

geldt voor clausule 5, punt 1 [arrest van 15 april 2008, Impact (C-3268/06, EU:C:2008:223, punten 70-80)].

31. De twijfel over de uitlegging heeft dus op zich geen betrekking op de in artikel 29 van dlgs. nr. 116 bedoelde combinatie van een omzetting van arbeidsverhoudingen en rechten op schadevergoeding ingeval de arbeidsverhouding niet wordt omgezet, dat wil zeggen of het gaat om een doeltreffende en passende maatregel om misbruik van arbeidsverhoudingen voor bepaalde tijd van honorair magistraten in de zin van clausule 5 van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd te bestraffen.
32. De twijfel over de uitlegging heeft betrekking op de mogelijkheid voor een regeling als artikel 29, lid 5, om zonder uitzondering de volledige uitsluiting te rechtvaardigen van rechten uit hoofde van artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG en clausule 4, punt 1, betreffende eerdere werkzaamheden.
33. Vanuit dit oogpunt is de twijfel over de uitlegging nog niet weggenomen door het Hof, aangezien het Hof in het arrest van 12 september 2024 in zaak C-548/22 [(Presidenza del Consiglio dei ministri e.a. (Vergoeding van honoraire magistraten), EU:C:2024:730)] zich ertoe heeft beperkt een soortgelijk verzoek om een prejudiciële beslissing om procedurele redenen niet-ontvankelijk te verklaren, terwijl het Hof nog geen uitspraak heeft gedaan in de zaken C-748/22, C-163/23 en C-253/24.

6. Prejudiciële vragen en standpunt van de verwijzende rechter

Prejudiciële vraag

„Moeten artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van arbeidstijd, en clausule 4 van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, gesloten op 18 maart 1999, die als bijlage is gevoegd bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd

aldus worden uitgelegd dat

zij zich verzetten tegen een regeling die een honorair magistraat verplicht om afstand te doen van rechten uit hoofde van artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG en clausule 4, punt 1, die voortvloeien uit in het verleden in die functie verrichte werkzaamheden, en met name van de betaling van een vergoeding tijdens gerechtelijke vakanties en van een stelsel van sociale zekerheid en verplichte verzekering tegen arbeidsongevallen en

beroepsziekten, teneinde deel te nemen aan een beoordelingsprocedure die hem in staat stelt om die functie in de toekomst voor onbepaalde tijd uit te oefenen tot de leeftijd van zeventig jaar en met een vast loon, wanneer de toekomstige arbeidsvoorwaarden naast de beloning voor de latere werkzaamheden, geen passende vergoeding inhouden voor de rechten waarvan hij afstand moet doen?”

Standpunt van de verwijzende rechter

Volgens de verwijzende rechter moet deze vraag bevestigend worden beantwoord, omdat de bepalingen van het Verdrag betreffende de Europese Unie, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en de hierboven aangehaalde richtlijnen een lidstaat niet de mogelijkheid mogen bieden om een nationale regeling vast te stellen die zijn verplichtingen tot uitvoering van het Unierecht omzeilt en de burgers de bescherming ontnemt die door het Unierecht zelf wordt gewaarborgd, ook niet wanneer onder het voorwendsel van de formele omzetting van een van deze richtlijnen naast de vergoeding voor de latere werkzaamheden geen passende vergoeding wordt geboden voor de rechten waarvan afstand moet worden gedaan.

Met name moet de lidstaat in de verwijzingsprocedure:

- ofwel verzoekster, te weten een honorair magistraat die in deeltijd werkt, ertoe verplichten afstand te doen van alle aanspraken met betrekking tot haar recht op omzetting van de Europese richtlijnen en de gewaarborgde bescherming van haar grondrechten, aangezien zij heeft deelgenomen aan de consolideringsprocedure en deze met goed gevolg heeft doorlopen, zonder een passende vergoeding vast te stellen voor de rechten waarvan zij afstand heeft moeten doen,

- ofwel, als enige mogelijkheid om deze afstand van rechtswege niet te laten gelden, de onmiddellijke beëindiging van haar aanstelling vaststellen, zonder dat de honorair magistraat kan profiteren van een doeltreffende afschrikkende maatregel om te voorkomen dat haar aanstelling met meer dan 36 maanden wordt verlengd.

7. Wijze van toezending en bijlagen

[Omissis] [procedurele formules]

8. Schorsing van de behandeling van het hoofdgeding

[Omissis] [procedurele formules]

[Omissis] 9 december 2024.

Handtekening van de verwijzende rechter

De Giudice di pace

[*Omissis*] [naam van de rechter]